

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 8/2021

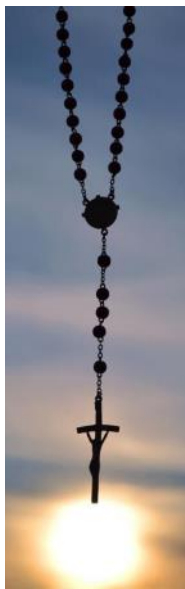
Milí farníci,

před lety jsem četl knížku *Střetnutí* od Franka Perettiho. Jedná se o duchovní beletrii s fantastickými prvky a napínavou detektivku zároveň. V jednom americkém městečku se chystá promyšlená a dlouho připravovaná akce skupiny lidí, která se politickými a obchodními kroky snaží podmanit místní obyvatele a postupně získat vliv na celý svět. Díky neúnavnému novináři a mladému pastorevi se podaří odhalit skutečné úmysly těchto „významných“ a všemi obdivovaných lidí a začíná napínavý zápas o záchranu městečka a překažení zlých plánů. Co mě nejvíce na této knize zaujalo, je popis duchovního zápasu a síly modlitby. Děj událostí v městečku se prolíná s neviditelným duchovním zápasem nad ním. Démoni se připravují na zásadní útok, protože si vytvořili dostatečný prostor v lidských srdcích. Stejně tak jsou přítomni i Boží andělé, kteří jsou samozřejmě mocnější a démoni se jich obávají, ale mohou zasáhnout pouze tehdy, pokud lidé o jejich pomoc budou stát. Mladý pastor, mnohými podceňovaný, stále věří v moc a důležitost modlitby a mobilizuje malé společenství ryze věřících lidí. Díky chvále Boha a důvěry věřících v Boží moc a pomoc andělé dostávají sílu a mohou v zásadních chvílích vítězit nad démony, vnuknutími pomáhat lidem v rozplétání temných plánů a chránit je před nástrahami zlých lidí.

Na knihu si občas vzpomenu. Například když nás nedávno papež František nabádal k modlitbě za Afghánistán nebo když se člověk dozvídá o mnohých dezinformačních aktivitách a manipulaci veřejného mínění. Na sílu a nezbytnost modlitby si vzpomenu, když mě přepadne pocit zmaru a beznaděje z některých událostí ve světě, společnosti či v životě „obyčejných lidí“ kolem mne. Vědomí, že modlitba je důležitá a mnohdy zásadní pro vyřešení zamotaných věcí a pro poznání, co máme konkrétně dělat, mi přináší pokoj a naději. Mnozí lidé se bojí o démonech jenom mluvit, mě toto racionální objasnění duchovní reality světa naopak uklidňuje a posiluje. Víím, že je tu Bůh, který je mocnější. Víím, že nemám nenávidět člověka, ale pouze zlo, které koná a v jehož je moci.

Někoho možná napadne, že téma tohoto úvodníku jsem zvolil záměrně kvůli blížícím se volbám. Ano i ne. Hlavním podnětem k vybrání tohoto tématu mi však byl (možná překvapivě) měsíc říjen, měsíc modlitby růžence. Vzpomněl jsem si, že právě po důležitém vítězství nad Turky u Lepanta (1571), byla zavedena liturgická památka Panny Marie Růžencové. Uvědomuji si, jak jsme Pannou Marii v Lurdech či Fatimě povzbuzováni k této modlitbě, pro kolik světců (otec Pio či Jan Pavel II.) je tato modlitba neodmyslitelnou součástí duchovního života. Uvědomil jsem si, kolik neznámých křesťanů s růžencem v ruce vyhrává bitvy, o kterých ani nevíme a jejichž důsledky bereme samozřejmě.

Přijmeme tedy v tomto měsíci pozvání církve k modlitbě růžence (nebo alespoň jednoho desátku denně) s vědomím, že tím proměňujeme svět a sami sebe „vyzbroyujeme“ do duchovního boje každodenního života.

P. Jan Uhlřř

Z OBSAHU

Aktuality a pozvánky	02
Rok svatého Josefa	08
Pastorační rada farnosti	09
Ze sedlecké farnosti	10
Církevní mateřská škola	11
Církevní gymnázium	12
Charita	13
Vzpomínky na patera Mařika	14
Napsali jste...	
Společnost na Liberku	16
Setkání na Sioně	16
Pouť do Šaštína za papežem	16
Noční modlitby	17
Rozhovor s Michalem Šramkem	17
Kalendář akcí	20

TIRÁŽ

ZPRAVODAJ

farnosti Kutná Hora, Bykán a Třebonín

8/2021

Vydáno: 3. 10. 2021

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín.

Vydává:

Římskokatolická farnost – arciděkanství
Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
Tel.: 327 512 115
www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová
tel.: 733 624 786
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 20. 10. 2021

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky
krátit.

KONTAKT NA KNĚZE

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se třeba jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Jan Uhlíř, arciděkan
tel.: 777 339 233
e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

**Římskokatolická farnost –
arciděkanství Kutná Hora**

AKTUALITY A POZVÁNKY

Pořad bohoslužeb ve všední dny

Při posledním jednání pastorační rady jsme upravili pravidelný pořad bohoslužeb ve všední dny tak, aby k nim byly využívány kromě farního kostela také další chrámy ve městě. Od října bude tedy úterní mše svatá v 18:00 v chrámu svaté Barbory (kromě prvního úterý v měsíci, kdy je dětská mše od 16:00 v klášterním kostele). Ve středu a v pátek bude mše svatá u Svatého Jakuba v 18:00. Ve čtvrtek bude ranní mše svatá v 7:00 u Svatého Jakuba. Mše svatá v první sobotu v měsíci bude po dokončení opravy kostela u Matky Boží. Do tohoto chrámu bychom v měsíci květnu přesunuli i středeční večerní mši svatou. V případě, že z nějakého důvodu (dovolená či povinnosti mimo farnost) nebudu přítomen a mši svatou nebude moci sloužit žádný kněz z okolí, bude pouze bohoslužba slova se svatým přijímáním. Čtvrteční mše bohoslužba bude v takovém případě zrušena.

P. Jan Uhlíř

Příležitost ke svátosti smíření

Příležitost ke svátosti smíření je v kutnohorské farnosti vždy půl hodiny před večerní mši svatou, od 17:30, a to v úterý v chrámu svaté Barbory, ve středu a v pátek v kostele sv. Jakuba. Při prvním pátku v měsíci budou zpovídat dva kněží: P. Jan Uhlíř od 16:30 do 18:00 a P. Pavel Tobek od 17:00 do 18:00, v případě potřeby i déle. V bykánské farnosti bude kněz k dispozici v neděli v 7:15 a v Třeboníně na požádání po nedělní mši svaté. Je také samozřejmě možné požádat o jiný termín a domluvit se na udělení svátosti smíření individuálně.

-red-

Modlitba růžence v říjnu

Společná modlitba růžence bude každou říjnovou středu a pátek od 17:30 v kostele sv. Jakuba.

-red-

Náboženství nejen pro dospělé

Pravidelná setkávání zájemců o hlubší porozumění víře a teologii se v Sedlci koná od roku 2018. Po covidové pauze chceme navázat tam, kde jsme loni skončili, a pokračovat v hovorech o jediném Bohu, který se nám zjevil ve třech osobách, a dalších základních pravdách naší víry. První hodina obnoveného náboženství nejen pro dospělé proběhne ve čtvrtek 7. října od 19:15 v sedleckém infocentru. Srdečně vás zvou a těším se na viděnou.

P. Pavel Tobek 02

Příprava na biřmování

V soboru 18. září byla v Sedlci úvodní schůzkou zahájena příprava na biřmování. Přítomné kandidátky přijetí této svátosti (ano, mezi přítomnými nebyl ani jediný chlapec/muž) se nečekaně rychle dohodly na sobotním večeru jako nejlépe vyhovujícím termínu dalších schůzek.

Po zdolání tohoto úskalí bylo vše ostatní vcelku jednoduché. Scházet se budeme i nadále ve farním infocentru v Sedlci. Začátek schůzek bude v 19:15. Budou trvat přibližně 90 minut a bude výhodou mít při nich psací potřeby. A protože nechceme přepálit začátek, bude další schůzka v sobotu 9. října.

Program přípravy bude také celkem klasický a stojí na třech nohách: na prohlubování osobního duchovního života, na budování společenství a na posilování příslušných znalostí. Nepochybují, že k tomu řeknou své i hosté, kteří jsou předběžně domluveni, aby hovořili o víře v osobním životě „laika“.

Biřmování je důležitou svátostí, která pomáhá křesťanovi rozvíjet a prohlubovat křestní milost zvláště směrem ke svědectví víry navenek. A že to není žádná legrace, pocítily účastnice na vlastní kůži, když hned první hodinu dostaly dva domácí úkoly – jednorázový i dlouhodobý.

Možná to není na první přečtení patrné, ale tento text má mít nejen informativní, ale i povzbuzující rozměr. Všichni, kteří budete mít v příštím roce alespoň 15 let a nejste dosud biřmovaní, zvažte, není-li čas přijmout tuto svátost, jež je hned po křtu druhou v pořadí. Nezapomeňte, že s klesajícími počty biřmovanců se logicky budou prodlužovat intervaly udílení této svátosti, která je primárně v gesci biskupa. Pokud se ještě chcete zapojit, přijďte na další schůzku.

P. Pavel Tobek

Náboženství pro starší žáky

Výuka náboženství pro žáky druhého stupně základních škol začne v pondělí 18. října v 16:00 na arciděkanství. Budeme se společně opět věnovat cyklu Biblických pátrání.

*Srdečně zve
Patricie Koubská*

Setkání maminek s dětmi na faře

Je sudá středa a zvon u Svatého Jakuba odbíjí devět hodin. Před farou již postává pár maminek s kočárky a dětmi v plenkách s dudlíky nebo pusami plnými křupek. Jsou to ti, kteří touží po společenství, pravidelném setkávání a po smysluplně stráveném dopoledni.

Pokud není počasí vyloženě příznivé pro pobyt venku, dveře fary se otvírají a všichni s úsměvem vcházejí dovnitř. Na chodbě odloží kočárky vyndají přezůvky, svačinu, pít a vstoupí do dalších dveří. Děti se spontánně stáhnou k hračkám, některé se ještě mazlí s maminkou a vše pozorují z bezpečí. Hluk v místnosti mírně stoupá, maminky začínají sdílet své strasti, slasti, zkušenosti a rady. Na stole je přichystaná svačinka pro hladové zájemce a na pracovním ubruse tvořivá činnost. Už delší dobu pracujeme na výstavbě papírového kostela, a tak postupně vytváříme tašky na střechu, barevné vitráže oken, dveře. Jindy se tvoření týká aktuálního ročního dění či svátku v kalendáři. Třeba na svatého Martina si děti domů odnesly papírovou husu. Když čas pokročí a pozornost dětí už kolísá, zařadíme říkanky, tanečky a písničky. Zejména pokud jsme venku, děti trénují rozpoznávání barev a tvarů, hrubou a jemnou motoriku prostřednictvím připravených aktivit. Snažíme se také společně pomodlit. ►

Naše básnička o kostele

*Kostel stojí ve městě,
dojdem k němu po cestě.
Z věže slyším velký zvon,
to mě z dálky volá on.
Dveřmi dovnitř vejdemo,
společně se modlíme.*

Setkání je velmi příjemná záležitost a tak mnozí po skončení programu nechtějí ani odejít. Někteří naopak odcházejí dříve, s odhledem na spánkový režim dětí. Nakonec se nám všem podaří sbalit věci a nejspíše když hodiny na věži odbijí poledne, je na faře opět ticho.

To je přiblížení setkání, jak probíhala v minulém roce. Jakou podobu budou mít ta letošní, se uvidí, ale koncept se příliš měnit nebude. Novinkou je, že

každý malíčkový účastník dostane na prvním setkání látkový pytlík na poklady přírody, které může sbírat během doby, kdy se nevidíme. A až bude opět sudá středa a setkáme se, společně z přinesených přírodnin sestavíme kříž.

Pokud jste dočetli až sem a máte zájem se ke společenství maminek přidat, kontaktujte mě na e-mailu setnickova.magda@gmail.com nebo telefonu 728 346 637.

Magda Setničková

Zvony pro Barboru: veřejná sbírky na obnovu zvonů Ludvík a Michal

V sobotu 4. září proběhlo Slavnostní zahájení veřejné sbírky *Zvony pro Barboru*. Zvony Ludvík a Michal visí spolu se zvonem Barbora v bývalé jezuitské koleji vedle chrámu svaté Barbory. Jsou však v havarijním stavu a od roku 2018 nezvoní; od téhož roku usilujeme o jejich opravu. Veřejnou sbírku považujeme za velmi dobrý způsob, jak do dění zapojit také veřejnost. Partnerem sbírky je Středočeský kraj a GASK.

Na první zářijovou sobotu byl od 12 do 16 hodin nachystaný zajímavý program pro dospělé i děti. Poté, co utichly fanfáry z vyhlídky nad kaplí Božího těla a hlas zvonu Barbora z věže jezuitské koleje, zazněly proslovy P. Jana Uhlíře, Soni Krejčové z technické správy památek farnosti, za GASK promluvila Petra Bartušková.

Pro návštěvníky byla připravena dětská tvořivá dílnička, promítání filmu o zvonu Jakub Maria, jehož hlas je možné slyšet z věže farního kostela. K pohodovému poslechu hrál *Brass Ansambl GB* pod vedením Jaroslava Vokolka. Hlavním bodem programu byly komentované prohlídky zvonů ve věži jezuitské koleje, které vedli zvoníci.

Další příležitost, kdy bylo možné vidět zvony Michal a Ludvík před sejmutím, bylo během Dnů evropského dědictví, a to v neděli 12. září od 10 do 17 hodin. Návštěvníci mohli vystoupat do věže, zblízka si zvony prohlédnout, ale také se rozhlédnout do kraje.

Na obou akcích nebylo vybíráno vstupné. Lidé mohli přispět do sbírky prostřednictvím připravených kasiček. Přispět bude také možné během slavnostní mše svaté u příležitosti výročí posvěcení chrámu svaté Barbory, která se uskuteční v neděli 10. října od 9:00.

Přispět můžete také kdykoli libovolnou částkou na účet číslo 6008553379/0800.

Kristýna Drahotová

Posvěcení kostela svatého Jakuba

Milí farníci, v neděli 17. října budeme slavit výročí posvěcení našeho farního kostela svatého Jakuba. Abychom mohli v tento sváteční den alespoň chvíli společně pobýt a popovídat si, sejdem se bezprostředně po mši svaté v přízemí arciděkanství na kávu, víno, koláčky a vůbec něco dobrého k zakousnutí. Každý váš příspěvek na farní stůl je vítán. ☺ Pro děti bude připraven program na dvorku nebo v případě nepříznivého počasí v sále v patře arciděkanství. Nedělní oběd doporučuji uvařit předem, abychom to pak doma zvládli, i když můj tatínek říkával, že lepší lidi obědvají ve dvě. Srdečně zveme i farníky okolních farností. Těšíme se na vás.

Za pastorační radu Anička Hylská

Putování na posvěcení do Sedlce

Neděle 31. října bude patřit posvěcení v sedlecké katedrále Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele. Z kutnohorské farnosti se společně vydáme k sousedům pěšky: sraz bude v 8:30 pod lípou u arciděkanství, s modlitbou na rtech pak vyrazíme k Vrchlici a po jejím břehu až do Sedlce. Pro ty, kdo se nebudou chtít nebo moci posvěcenské bohoslužby zúčastnit, bude slavena mše svatá v 7:30 v kostele svatého Jakuba, případně je možné zajít na odpolední mši do Grunty (viz strana 7).

Radka Karelová

Pozvánka na zahájení diecézní části celosvětové biskupské synody o synodalitě v církvi

Všechny kněze, jáhny i zástupce z pastoračních rad farností a další zájemce z královéhradecké diecéze zvu na zahájení diecézní části celosvětové synody, kterou svolal papež František. Jeho cílem je prohloubení a obnovení synodální povahy církve a žádá nás, abychom na diecézní úrovni shromažďovali aktuální pohledy, postřehy a názory na činnost církve ve světě i její vnitřní záležitosti a problémy.

Diecézní část synody otevřeme v neděli 17. října v katedrále svatého Ducha v Hradci Králové. Ve 14:00 je na programu úvodní modlitba a základní informace o synodě, v 15:00 navážeme mši svatou s požehnáním pro celou diecézi a každého, kdo se k synodě připojí. Samotný proces pak bude probíhat na úrovni farností a formou dílčích setkání a diskusí.

Ve shodě s rozhodnutím papeže Františka tímto zvu na společné zahájení diecézní části synody nejenom duchovní, ale všechny, kdo se touží zapojit. Svatý otec stojí i o názory lidí, kteří se s církví identifikují pouze zčásti anebo se s ní dokonce míjejí. Je to též příležitost, aby věřící, popřípadě i nevěřící navázali s církví dialog o její synodální povaze („synoda“ znamená „jít společně“, označuje tedy dynamismus vzájemného naslouchání, který probíhá na všech úrovních církve a do něhož je zapojen celý Boží lid – pozn. red.).

Cílem této úvodní fáze není přinést vlastní diecézní řešení problémů, ale shromáždit synodální formou názory a podněty, které budou za celou diecézi tlumočeny před příštími Velikonocemi České biskupské konference. Ta je předá Sekretariátu Biskupské synody do Říma, podobně jako další biskupské konference z celého světa.

V té souvislosti vás rovněž prosím o vaše podněty, které mohou k naplnění iniciativy Svatého otce za naši diecézi přispět.

*Spojen modlitbou, v Kristu váš biskup Jan
(podle dopisu zoeslaného kněžím diecéze ve věstníku Acta Curiae)*

Misijní neděle

Milí přátelé misií, v neděli 24. října budeme slavit 95. Světový den misií, Misijní neděli. Ve všech kostelích se budeme modlit za to, aby se evangelium šířilo do celého světa. Téma tohoto dne pro letošní rok „*Je přece nemožné, abychom nemluvili o tom, co jsme viděli a slyšeli,*“ je pozváním pro každého z nás, abychom Boží lásku, kterou nosíme v srdci, předávali dál. Toto misijní povolání Ježíš adresuje všem, ale každému jinak. Misijní neděle je svátkem celosvětového společenství, ve kterém si navzájem vyměňujeme dary duchovní i materiální. Misijní neděle je nejsilnější celosvětovou solidaritou, kdy se v jeden den víc jak miliarda lidí v mnoha zemích světa modlí za společné dílo evangelizace.

V lidských dějinách se vždy vyskytly roky, které zpětně považujeme za přelomové pro další vývoj, a ten minulý takový určitě byl. Celosvětová pandemie covid-19 s sebou přinesla nejen spoustu nemocných, žel také obětí, ale rovněž bezprecedentní bezpečnostní opatření zasahující do životů lidí. Ti křehcí a zranitelní pocítili svou křehkost a zranitelnost ještě více. Lidé se musejí potýkat s dramatickým propadem příjmů a nedostatkem pracovních příležitostí obzvláště v chudých misijních zemích.

Upřímně vám děkuji za modlitby a veškerou podporu papežských misií v tak těžkém loňském roce. Díky vaší štědrosti můžeme z fondu Papežského misijního díla šíření víry v České republice pomoci chudým lidem v Bangladéši, Paraguayi a Ugandě částkou více jak 3 miliony korun. V těchto zemích podporujeme katechisty, stavby a opravy kostelů a kaplí. Pomáháme lidem zlepšovat životní podmínky. Podáváme pomocnou ruku všem potřebným. Z fondu Korona jsme podpořili nákup nejzákladnějších potravin a léků pro nejvíce zasažené pandemií v Zimbabwe, Malawi, Pákistánu, Bangladéši, Srí Lance a Indii.

Každý pokřtěný je poslaný hlásat evangelium, to znamená radost, do celého světa. Misie jsou v dalekých zemích Afriky, Asie, Jižní a Střední Ameriky a Oceánie, ale mějme na paměti, že jsou některé periferie také blízko nás, v městských centrech, domovech důchodců, v práci nebo přímo v našich rodinách. Svět je prostor, ve kterém působíme a vytváříme vztahy. Tento svět máme přetvářet naší žitou vírou, radostí a nadšením. Slovy papeže Františka: „*Výzvou pro misijní poslání je pochopit, co nám v této době říká Bůh. Nemoc, utrpení, strach, izolace nás nenechávají v klidu. Doléhá na nás chudoba těch, kdo umírají v osamocení, kdo jsou ponecháni na pospas, kdo přicházejí o práci a výdělek, těch, kdo nemají domov a nemají co jíst.*“ Záleží jen na nás, jak zareagujeme na Boží výzvy této jistě nelehké doby.

Za vaši letošní štědrost při misijní sbírce vám děkuje a ze srdce vám i vašim blízkým žehnám.

jáhen Leoš Halbrštát
národní ředitel Papežských misijních děl v České republice

Exercicie Lectio Divina

Od 17. do 25. listopadu se budou ve Vranově u Brna konat exercicie *Lectio Divina*. Tato duchovní cvičení založená na četbě a meditaci Božího slova probíhají v hlubokém mlčení s individuálním doprovázením, tedy každodenním duchovním rozhovorem. Exercicie povedou P. Tomasz Kazański, SAC (etapa 1: Svatý Marek), P. Andrzej Kaliciak, SDS (etapa 2: Svatý Matouš) a P. Martin Sedloň, OMI (etapa 3: Svatý Lukáš). Exercicie jsou určeny pro všechny věřící, laiky, osoby zasvěceného života i kněze. Zájemci se mohou přihlásit na e-mailu lectiodivina.cz@gmail.com; podrobné informace jsou na webu www.lectiodivina.cz.

-red-

Změna úvazku pastorační asistentky

Vážený farníci, na začátku září došlo v naší farní kanceláři k drobné personální změně, a to z mé strany. Po výživném loňském roce, kdy jsem trávila polovinu svého času v církevní mateřské škole a polovinu na faře, jsem došla k závěru, že už je toho na mě moc. Proto jsme se s otcem Janem domluvili, že svůj úvazek změním na dohodu, což mi poskytne mnohem větší časovou pružnost. Důvodem bylo hlavně to, že už mi opravdu nezbýval vůbec žádný čas na výtvarné aktivity, zejména ilustrování knížek, které ke mě určitě patří. Proto mě od září na faře už pravidelně nepotkáte, budu zde ale dále působit v oblasti pastorační péče, a to zejména v té, která se týká dětí. Ta je mi zcela určitě nejbližší a navíc přirozeně navazuje na mé profesní působení v mateřské škole. Moc děkuji všem za pochopení.

Patricie Koubská

Slavnostní zahájení oprav grunteckého kostela

Pro záchranu grunteckého kostela Nanebevzetí Panny Marie se nám podařilo získat finanční podporu z grantu z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci Fondů EHP 2014 – 2021.

Ráda bych vás v tuto chvíli pozvala na slavnostní zahájení tohoto projektu, které se uskuteční v neděli 31. října od 15:00 přímo v grunteckém kostele.

Za přítomnosti norského partnera *Den norske kirke* bude v Gruntě sloužena slavnostní bohoslužba, po které bude následovat přednáška o historii kostela v podání Viktora Pohanky z vlastivědného spolku *Včela Čáslavská*, jenž je rovněž partnerem projektu. Na zahájení budou přítomni i zástupci dalších partnerských organizací: Obce Grunta, Církevní mateřské školy svatého Jakuba v Kutné Hoře, Dvoutleté katolické střední školy a mateřské školy v Kolíně.

Anna Zárubová

Obnova kostela svatého Jakuba: zprávy z terénu

Podzimní počasí s námi spolupracuje a pro finální práce na obnově farního kostela zatím zajišťuje ty nejlepší podmínky.

V tuto chvíli již začíná závod s časem, což bývá při dokončování projektů obvyklé. Ani nám se nevyhnul závěrečný šturm; sepisujeme harmonogramy dokončení, ladíme termíny odevzdání jednotlivých prací a věříme, že 15. prosince si budeme s dodavatelem spokojeně podávat ruce při finálním předání stavby.

Rekapitulace již dokončených prací zahrnuje elektroosmózu, statické zajištění a přezdění havarijních kleneb, provedení probarvených omítek trojlodí, restaurování kamene lodí a velké části presbytáře, restaurování okenních kružeb a většiny vitráží, osazení táhel v severní věži a na půdě trojlodí, statické zajištění základů tryskovou injektáží, restaurování truhlářských prvků. Radost již máme i z restaurovaných nástěnných maleb na Charvátovské kruchtě a za oltářem i z dalších uměleckých předmětů, které budou součástí připravované výstavy.

Co nás tedy ještě čeká? Dokončení vitráží v presbytáři, nové omítnutí exteriéru sakristie, demontáž lešení, vyzdění nízkých venkovních „lavic“ mezi opěráky kostela a restaurování jejich kamenných stříšek, dokončení přestavby vstupního schodiště od jihu, finální úprava a prezentace objeveného severního portálu, znovuzadláždění okolí kostela. Vrcholí také tesařské a restaurátorské práce ve věžích, včetně komplectace a revize elektroinstalace. Restaurátoři dokončují práci na kříži a soklové části v jeho blízkosti v exteriéru severního průčelí kostela. Třešničkami na dortu pak bude výstava na Charvátovské kruchtě, zázemí pro průvodce u jižního vchodu a také veřejnosti zpřístupněná zahrádka pod vyhlídkou na chrám svaté Barbory, kde probíhají zahradnické práce a instalace lapidária.

Soňa Krejčová

Farní knihovna

Milí čtenáři, dnes vám chci představit novelu Aleše Palána *Miss Exitus*. Je to čtvrtá beletristická práce známého katolického publicisty. Jeho zdařilé knihy – román *Ratajský les* a rozhovor se šumavskými samotáři *Raději zešítet v divočině* – obdržely řadu cen v literárních soutěžích. Palán je také autorem rozhovoru s Marií Svatošovou *Neboj se vrátit domů* a spolupracuje s Asociací poskytovatelů hospicové a paliativní péče; své zkušenosti s touto tematikou zachytil také v novele, které je věnován tento příspěvek.

Hlavní hrdinka, mladá ošetřovatelka domácího hospicu Ema, prožije během jediného dne několik zásadních životních zvratů. Nejprve se předchozí noc rozejde se svým přítelem Emilem, který pracuje jako policista. Ráno odjede ke své klientce a současně rodinné přítelkyni, paní Neomytkové, která pravděpodobně brzy zemře. Jak už to bývá, klientce se před smrtí uleví a v jasné chvílce prozradí Emě tajemství své i její rodiny, o kterém Ema doposud netušila. Paní odhalí svoji závěť, ve které určuje Emu majitelkou svého domu, protože její vlastní syn nemá dědice. Je to odškodné za dřívější finanční újmu na Emině rodině.

Klientčin syn, psychicky labilní alkoholik Boris, na životě matky velmi lpí. Dohodne se s Emou, že společně připraví staré paní předčasný Štědrý den. Během přípravy vánoční večeře však Boris zmizí. Ema zjistí, že spolu s ním zmizel z kuchyně velký nůž. Za několik hodin policista Emil oznámí Emě, že našli Borisovo mrtvé tělo. Vyžaduje po ní však, aby nikomu nic neříkala, dokud se případ nevyšetří, není totiž jasné, zda spáchal sebevraždu, či ho někdo zabil. Kniha tak získává lehce detektivní zápletku. Ema musí vyřešit problém, zda umírající klientku zpravit o synově smrti. Zatímco zápasí sama se sebou, najde ve starém klavíru Borisův dopis, který přináší nové světlo do celé situace...

Do celého případu se připeleťte ještě Emina kamarádka Zuzana, která si mobilní hospic vybrala za místo své studijní praxe. Svůj úkol však pojala poněkud zvláštním způsobem. Fotografuje umírající klienty pro pozůstalé poté, co získá jejich souhlas. Takový souhlas jí dává i nic netušící Boris. Zuzanino jednání však Emu velmi pohoršuje. Zuzana také první najde Borisovu mrtvolu a vše nafotografuje, čímž se stává podezřelou z vraždy.

Novela nevyvolala příliš velký zájem a na trhu se ocitla v různých výprodejích za podhodnocené ceny, což je škoda. Aleš Palán v ní citlivě zachycuje, jaké mohou nastat situace v odchodu nevléčitelně nemocného člověka, jejich křehkost a zneužitelnost, i psychiku ženy procházející náročným obdobím.

Tuto a ostatní knihy si můžete zapůjčit ve farní knihovně v pracovní době farní kanceláře, po nedělní mši svaté nebo jindy po dohodě se mnou na telefonu 602 842 013.

Milena Pfaifrová

ROK SVATÉHO JOSEFA

Pracující otec

Nabízíme šesté pokračování výběru z apoštolského listu Patris Corde (*Otcovským srdcem*), který papež František vydal k Roku svatého Josefa v prosinci 2020.

Další vlastnost, kterou se svatý Josef vždy vyznačoval již od dob první sociální encykliky Lva XIII. *Rerum novarum*, je jeho vztah k práci. Svatý Josef byl tesař, který poctivě pracoval, aby zajistil živobytí své rodině. Od něho se Ježíš naučil hodnotě, důstojnosti i radosti z toho, co znamená jíst chléb – plod vlastní práce.

V této naší době, kdy se ukazuje, že se práce znovu stává naléhavou sociální otázkou, že nezaměstnanost místy dosahuje závratné výše i v zemích, kde byl po ►

desetiletí zřejmý určitý blahobyt, je nezbytné si nově uvědomit a pochopit význam práce, jež dává důstojnost a jejímž vzorným patronem je svatý Josef.

Práce se stává účastí na samotném díle spásy, příležitostí k uspíšení příchodu království, rozvoje vlastního potenciálu a kvalit službou společnosti a pospolitosti. Práce se stává příležitostí nejen k seberealizaci, nýbrž také k realizaci rodiny – základní buňky společnosti. Rodina, které se nedostává práce, je více vystavena těžkostem, napětím, rozkolům, a dokonce zoufalému a zoufajícímu pokušení rozpadu. Jak můžeme mluvit o lidské důstojnosti, aniž bychom se snažili, aby každý měl možnost důstojné obživy?

Pracující člověk, ať už je jeho úlohou cokoli, spolupracuje se samotným Bohem, stává se tak trochu stvořitelem okolního světa. Současná ekonomická, sociální, kulturní a duchovní krize se může stát pro všechny výzvou, abychom znovu objevili hodnotu, důležitost a nezbytnost práce, aby tak byl položen základ novým „normálním podmínkám“, ze kterých nebude nikdo vyloučen. Práce svatého Josefa nám připomíná, že Bůh, který se stal člověkem, prací neopovrhoval. Nedostatek práce, který v posledních letech postihuje mnoho bratří a sester v důsledku pandemie covid-19, nás musí přimět k přehodnocení našich priorit. Prosme naléhavě svatého Josefa dělníka, abychom našli cestu k tomu, aby žádný mladý člověk, žádný dospělý, žádná rodina nebyli bez práce!

z Františkova listu Patris Corde

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Jednání pastorační rady se uskutečnilo 14. září. Po úvodní modlitbě a představení bohoslovce Michala Šramka proběhla diskuse o úpravě pravidelného pořadu bohoslužeb ve všední dny, výsledek viz na straně 2.

P. Jan Uhlíř popsal svůj postoj vůči aktivitám, které by se ve farnosti v následujícím období měly uskutečnit: očekává, že pokud budou mít farníci zájem o jejich konání, dají ho z vlastní iniciativy najevo a zejména prostřednictvím členů pastorační rady přispějí k jejich uskutečnění.

Patricie Koubská požádala o ukončení hlavního pracovního poměru, který doposud měla na pozici pastorační asistentky. Chce se nadále věnovat práci v církevní mateřské školce, přímo ve farnosti bude působit na základě dohody o provedení práce, viz stranu 7.

Do plánu akcí, které proběhnou před koncem roku, byla zařazena neformální oslava posvícení u Svatého Jakuba (strana 5), pouť na posvícení do sedlecké katedrály (strana 5), Svatomartinský průvod, adventní duchovní program formou sobotních večerních setkání, slavnostní bohoslužba při svátku svaté Barbory, setkání dětí se svatým Mikulášem.

P. Jan Uhlíř dále informoval o přípravě na celosvětovou synodu o synodalitě v církvi (strana 5).

Krátká debata se rozvinula kolem otázky, jak uchopit návaznost nedělní sbírky na obětní průvod: převládá názor, že pokud se výběr neúnosně neprotahuje, měl by průvod počkat na ukončení sbírky. Rovněž zaznělo, že by bylo dobré vzít v potaz skutečnost, že mladší lidé při sobě nemívají hotovost.

Dále bylo probráno téma programu pro děti při nedělní mši svaté v sakristii. K tomu bude uspořádána ještě samostatná pracovní schůzka.

Členové pastorační rady se v závěru vyjádřili k pracovní verzi přehledu o hospodářské činnosti za rok 2020, který jim byl zaslán s předstihem. Po zapracování připomínek bude tento dokument zveřejněn a farníci budou pozváni k osobnímu setkání, při kterém budou mít možnost vznést své dotazy.

Příští jednání pastorační rady bude ve středu 10. listopadu od 19:00.

Přednáška o opravě kostnice

Další z řady přednášek spojených s opravou sedleckého kostela Všech svatých s kostnicí se uskuteční ve čtvrtek 14. října od 18:00 v prostorách dolní kaple. Přednášet o tom, jak obtížné je zachránit sedleckou kostnici, bude Vít Mlázovský. Rekonstrukce kostnice probíhá od roku 2014 a právě náš přednášející je klíčovou postavou celé obnovy. Kromě projekční práce na opravách kostnice se podílel i na opravě ne-daleké katedrály Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele, kostela svatě Anny v Nových Dvorech, kostela svatého Jakuba v Jakubu, ale například i na unikátní záchraně hradů Točnick a Žebrák. Promluví o sedmi letech rekonstrukce kostnice a o tom, s čím se během obnovy musel jako generální projektant potýkat. Projekční práce na kostnici je náročná třeba i tím, že se jedná o velmi navštěvovanou památku, která je po celou dobu obnovy otevřena veřejnosti a je tedy nutné skloubit práce a návštěvnícky provoz.

Přednáška má omezenou kapacitu, místo je nutné si zarezervovat na rezervačním portálu sedlecké farnosti rezervace.sedlec.info. Dobrovolné vstupné bude použito na záchranu sedlecké kostnice.

Radka Krejčí

V sedlecké katedrále zazní Jenkinsova Mše za mír

V sobotu 23. října v 18:30 se bude v katedrále Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele konat koncert, při kterém spojené sbory *Schola Čáslav*, *Mamáter Poděbrady*, *Vox Bohemica Český Brod*, *Karlovarský pěvecký sbor*, *Zpěvácký spolek Hlahol Praha* a *Symfonický orchestr Vox Bohemica* přednesou skladbu *The Armed Man (Mše za mír)* od Karla Jenkinse.

Mše za mír byla zkomponována britským hudebním skladatelem v roce 1999 a původně byla věnována obětem války v Kosovu. Jedná se o protiválečnou skladbu, která vychází z katolické mše a kombinuje texty z Bible, indické Mahábháraty či islámského azánu. Celá skladba akcentuje hrůzy války a zároveň vyjadřuje naději, která byla v době vzniku skladby vkládána do nového milénia.

Vstupné na tento jedinečný koncert je dobrovolné, výtěžek se hudebníci rozhodli věnovat sedlecké farnosti na opravu kostnice.

Radka Krejčí

V sedlecké katedrále můžete navštívit další zajímavou výstavu

Od 19. září je v katedrále Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele k vidění výstava obrazů, kreseb, enkaustik a akvarelů s názvem *Co na srdci, to na plátně* kutnohorské malířky Jitky Rudolfové.

Výstava je autorčinou čtvrtou v pořadí. Je rozdělena do tří celků. V první části návštěvník prochází českou krajinou, nejčastěji inspirovanou okolím Řeplic, kde má autorka svůj ateliér. V rozšířené části lávky je umístěna abstraktnější autorčina tvorba, která vychází z malířské techniky starověké antiky, tzv. enkaustika. Třetí část vrcholící na kůru katedrály vzdává hold Kutné Hoře. Na plátnech se střídá kostel svatého Jakuba s jezuitskou kolejí a chrámem svatě Barbory, ale i s méně známými uličkami a místy, která mnohokrát již nadobro odvál čas.

Výstava v podkroví sedlecké katedrály potrvá až do neděle 31. října, navštívit ji lze v rámci běžné otevírací doby katedrály.

Radka Krejčí

Sudějovská škola v přírodě

Ve středu 22. září jsme se s nejstaršími dětmi ze školky vydali na adaptační pobyt do Sudějova, lidově řečeno na pořádnou výpravu do divočiny. Naším cílem totiž bylo získání indiánských dovedností. Pro mnohé z dětí to byl první pobyt bez rodičů, tedy nic úplně snadného. Čekala nás nejprve cesta běžným linkovým autobusem a pak pěší cesta lesem. Počasí nebylo nic moc, oproti Kutné Hoře výrazně chladněji, les byl mokrá a navíc nám připravil překvapení v podobě popadaných stromů. Všechny děti ale opravdu statečně šlapaly a i přes veškerou nepřízeň dokázaly žasnout nad každou houbou u cesty. Takže když jsme konečně dosáhli místa určení, kde nás čekala s výborným obědem naše obětavá Monika Trdličková, vůbec nám už ta špinavá kolena a promáčené ponožky nevadily.

Celý program se pak nesl v indiánském duchu, tedy v pozornosti ke všemu živému kolem nás. Děti si nejprve zvolily jméno, které jim bylo slavnostně předáno u ohně, a na památku této události získaly první pírkó do své indiánské čelenky. Druhé pírkó dostaly děti za samostatnost hned ráno následujícího dne za zvládnutí noci bez rodičů. Třetí pírkó bylo za statečnost, kterou děti prokázaly výstupem na rozhlednu Březina. Nutno podotknout, že to opravdu nebylo vůbec snadné, foukal vítr, takže bylo třeba zvládnout nejen svůj strach, ale i indiánskou čelenku, aby neuletěla. Čtvrté peříčko získaly děti na sklonku třetího dne za dobrý skutek, který měly během dne prokázat svému kamarádovi, což nebylo vůbec lehké, proto nás mnohé z dětí překvapily svou kreativní pozorností vůči ostatním. Na úplný závěr dne jsme se vypravili potmě k rybníku a potom jsme ještě na zahradě s baterkami hledali poklad.

Možná i proto jsme se v pátek vraceli domů trošku jiní, o trochu větší a dospělejší, vždyť jsme se o něco více poznali a v mnoha věcech se zvládli přemoci. Asi tak, jak se praví v jedné prastaré indiánské legendě, v níž nejcennější zlaté pírkó nezíská ten nejrychlejší, ale ten, který prokáže největší lásku. Ten, který se nežene jen za vítězstvím, ale má ve svém srdci i místo pro soucit. Kéž si na to dokážeme vždy vzpomenout.

Na závěr velké díky všem, kdo nám pomohli pobyt zorganizovat nebo nás provázeli svou modlitbou. Děkujeme také rodičům za důvěru, se kterou nám svěřují své děti. A speciální dík patří Monice Trdličkové, která nám poskytla dokonalé zázemí.

Patricie Koubská

CÍRKEVNÍ GYMNÁZIUM V KUTNÉ HOŘE

Zahájení nového školního roku bylo vzhledem k přísnějším hygienickým opatřením jiné, než jsme byli zvyklí v minulých letech. Po povinném testování čekal na jednotlivé třídy program, který díky hezkému počasí proběhl na školní zahradě. Jeho součástí byla i návštěva klášterního kostela, kde se studenti setkali s novou paní ředitelkou Zuzanou Šimůnkovou a se spirituálem školy P. Pavlem Tobkem, který si pro každou třídu připravil promluvu a udělil zvláštní požehnání ke studiu. Někteří studenti se pak zúčastnili i večerní mše svaté v kostele sv. Jakuba, která byla sloužena za naše gymnázium. Následující den začala výuka podle běžného rozvrhu.

Ve středu 8. září se konala veřejná sbírka nadačního fondu *Světluška* na pomoc nevidomým a slabozrakým. Jako každý rok i letos pomohli s organizací sbírky v Kutné Hoře dobrovolníci z řad studentů septimy našeho gymnázia.

V průběhu září bylo pro studenty i zaměstnance školy připraveno několik výjezdů. Studenti primy už tradičně odjeli na adaptační kurz do Jeníkova u Hlinska. Čekal na ně třídní program naplněný aktivitami, jejichž společným cílem bylo, aby se vzájemně lépe seznámili, poznali své zájmy a vyzkoušeli si spolupráci v různorodých skupinkách. Jeden z nejsilnějších momentů bylo zapálení ohně přátelství, do kterého všichni studenti postupně přidávali své polínko. Na závěr adaptačního kurzu studenti sepsali pravidla pro svou třídu, kterými se chtějí řídit i po svém návratu do školy.

Na pondělí 27. září bylo pro studenty vyhlášeno ředitelské volno a pedagogický sbor se spolu se zaměstnanci školy vydal do Číhošti.

Na konci září do Jeníkova odjela také tercie, jejíž program byl zaměřen na primární prevenci užívání návykových látek.

Za zmínku určitě stojí i to, že se podařilo školu částečně dovybavit. Tercie získala do třídy nový školní nábytek, učitelé už v mají v kabinetech lepší počítače.

Všichni věříme, že epidemiologická situace zůstane i nadále příznivá a umožní běžný provoz školy i pořádání dalších akcí.

Lucie Čechalová

OBLASTNÍ CHARITA KUTNÁ HORA

Dobročinný závod kačenek na Vrchlici

Středisko Na Sioně pořádá v sobotu 9. října od 14:00 druhý ročník dobročinného závodu kačenek, který proběhne na říčce Vrchlici. Plastové kachní závodnice vypustíme na vodu u železničního mostu nedaleko Vlašského dvora. Jejich úkolem bude co nejrychleji doplout do cíle u Středových pekáren. Nejzdatnější kačky vyhrají svým majitelům zajímavé ceny. Provázet kačenky po březích a povzbuzovat je dovoleno. Pro děti je dále připraven doprovodný program v podobě tvořivých dílniček a opičí dráhy. Hudebního programu se ujme zpěvačka Magda Malá.

Chcete-li se kachního závodu zúčastnit, kupte si startovní číslo na našem e-shopu www.poslikacku.cz (cena jedné kačenky je 50 Kč). Zde si také můžete přečíst podrobnější informace k celé akci. Další možností je zakoupení startovního čísla u nás ve středisku.

Pokud si koupíte startovní číslo a nebudete se moci závodu přímo zúčastnit, nevadí, kačenka bude závodit sama. V případě výhry vám cenu předáme u nás ve středisku nebo zašleme poštou.

Výtěžek dobročinného závodu podpoří děti se zdravotním znevýhodněním. Při naší akci nebude ublíženo žádné kačce a všechny budou z vody vyloveny.

Pojďte s námi a se svými dětmi nebo vnoučaty strávit prima odpoledne!

Centrum Přístav představilo novou budovu a služby veřejnosti

V pátek 17. září jsme slavnostně otevřeli nově zrekonstruovanou budovu charitního Centra Přístav. Prostorům, zaměstnancům a službám požehnal pan farář Jan Uhlíř. Poděkovali jsme všem, kteří se nějakým způsobem podíleli na rekonstrukci, a také všem dárcům, kteří přispěli. Následovaly od pondělí tři dny otevřených dveří pro veřejnost a čtvrtý den pro zaměstnance naší charity. Více než 250 lidí si přišlo prohlédnout nové centrum. Jsme rádi, že senioři a lidé s handicapem a také zaměstnanci získali důstojné a odpovídající prostředí pro poskytování služeb. A také nás těší, že tyto dny přivedly do centra osm nových zájemců o služby. Fotografie z otevření si můžete prohlédnout v galerii na kh.charita.cz.

Ve vstupní hale nového centra visí kříž, který se ve správný okamžik přestěhoval do Přístavu. Jeho příběh pro nás sepsala Marie Macková, viz příspěvek níže.

Marcela Mommersová

Když se řekne kříž,

vybaví se nám obvykle nějaká těžkost, svízele, trampota, nějaké trápení, případně, řečeno současným jazykem, problém.

Ano, od doby, kdy na kříži zemřel Boží syn Ježíš Kristus, stal se kříž synonymem pro výše uvedené. Svým způsobem tomu tak je. Jenže on kříž znamená mnohem víc. Když kříž dokážeme přijmout, uznat jeho přítomnost v lidském životě, nést ho, snášet těžkosti, svízele a trampoty, obětavě řešit problémy, přiznat si své chyby a viny, umět odpuštět a o odpuštění žádat, stává se život hezčím.

V průběhu lidských dějin doznal kříž mnoha výtvarných podob. Bůh v podstatě tato umělecká zpracování pro sebe nepotřebuje; potřebuje je člověk, aby dokázal dobře jít životem. Kříže, řečené „krucifixy“, se předávají z generace na generaci. Slouží tak k uchování křesťanských kořenů, z nichž vyrůstají dobré věci.

I kříž, který visí ve středisku Přístav, má svou historii. Nevíme, od kterého data visel v rodině Širokých v domku na Karlově, ale dá se dobře předpokládat, že je tomu více než 120 let. Dcera Marie se provdala a jako žena kostelníka Josefa Macka žila dál v domku na Karlově a kříž zůstal v její domácnosti. Nedá se nezpomenout, jak Marie uměla kříže přijímat. Jako malá chodila za první světové války pro mléko osm kilometrů tam a osm zpátky, dvakrát za týden. Stála frontu na potravinové lístky, a i když kvůli tomu chodila do školy někdy později, učila se dobře. Jako mladá pomáhala ve Švýcarsku s dětmi v české rodině, mnoho desetiletí pracovala jako hospodářka průmyslové školy v Kutné Hoře, jejíma rukama prošly všechny účty za stavbu dodnes obdivované školní budovy. Ačkoliv jí nebylo dopřáno mít vlastní děti, v její domácnosti našli její synovci prázdninový domov. Stejně tak staří z rodiny i nemocní z řad přátel dožili pod tímto křížem. Teta, tetička z Karlova, tak jsme ji znali. V závěru života sice nerada, ale přece jen připustila pomoc charitních pečovatelek. I ony mohly vidět kříž na stěně v kuchyni. Tetička zemřela v nedožitých 106 letech. Kříž se ►

přestěhoval do domácnosti Ehrhardtových. Jana Ehrhardtová je nejen Mariinou neteří, ale stala se i jednou z prvních pracovnic naší charity. Když nastal ten správný čas, přestěhoval se kříž ke vstupu do Přístavu. Historickému předmětu dodávají skutečnou hodnotu lidé, kteří ho přijímají pod svou střechu, kteří pod ním žijí a pracují, aby pomáhali trampoty, svízele a těžkosti tohoto světa proměňovat na radost nebo alespoň naději a úsměv.

Úsměvy pod křížem mají svůj půvab. Na důkaz předkládám fotografii z roku 2011, na níž je tetička krátce před smrtí se mnou a s jedním ze svých prasynovců. Je to jedna z posledních tetiných fotografií.

Kříž je také znakem domova, bezpečí, vědomí, že nejsme na světě sami. Přeji všem, kdo budou do Přístavu chodit, aby tady toto všechno skutečně našli.

Marie Macková

VZPOMÍNKY NA ZESNULÉHO P. JANA MAŘÍKA

Jedna vzpomínka na otce Maříka

V roce 2005 tehdy už dvaosmdesátiletý kněz se svojí sestrou uspořádali dvoudenní autobusový zájezd na Slovensko, kterého jsme se také s manželem zúčastnili. Otec Mařík tehdy vyjednal nocleh a jídlo pro celý autobus a cestou nás seznamoval s mnoha krásnými místy, kam se sám rád vracel.

Hlavním cílem byla bazilika Sedmibolestné Panny Marie v Šaštíně. Mě ale tehdy velmi zaujalo místo i jemu velmi drahé, Lurdská jeskyně na Hluboké cestě v Bratislavě. Koupili jsme si zde knížku, ze které je i následující úryvek:

Asi v roce 1890 grófká Gabriela Szápáryová dala postavit v bývalém kamenolomu jeskyni s mariánskou sochou, přesně podle jihofrancouzských Lurd. Mnoho lidí ze všech zemí sem přicházelo se modlit a vyprošovat pomoc v těžkých situacích. Na stěnách jeskyně přibývaly tabulky s poděkováním za vyslyšení proseb.

Sem také často putovali manželé Jan a Ludmila Maříkovi prosit za dítě, které stále nepřicházelo. Když se v roce 1923 narodil toužebně vymodlený syn, poděkovali nebeské Matce kamennou deskou o rozměrech 170 x 70 cm (největší, jaká tam dosud je) s tímto textem:

„Před tvým obrazem, Matičko naše, chceme prosby naše skládati a za milosti zde vyprošené vroucně ti děkovati.“

Dál se dočteme, že vymodlený syn Jan Mařík se po studiích práv, hudební vědy a teologie stal knězem působícím ve více farnostech Olomoucké arcidiecéze.

Jsmo rádi, že jsme otce Maříka mohli pak v jeho důchodovém věku poznat i v Kutné Hoře a Sedlci.

Marie a Václav Jandeskovi, farnost Sedlec

Na čest a slávu Boží

Může se to zdát zvláštní, ale u nás doma si otce Maříka připomínáme u sklenky vína. Pater Mařík se svou sestrou toužili vést lidi ke Kristu, a tak se stalo, že jsme se se synem stali součástí skupinky, která docházela k nim domů na neformální lekce katechismu. Když se syn z malého kluka proměnil v dorostence, pater Mařík se rozhodl, že k naukám víry přidá další učení: „Musím tě naučit, jak pít alkohol, protože jinak se ti stane, že tě někdo opije, a to by bylo špatné. Učil jsem i sestřičky.“ A otevřel láhev vína, nalil do sklenek a s úsměvem a jískrou ve svých živých očích pronesl přípitek: „Na čest a slávu Boží!“

To bylo to, o to mu v životě šlo, o co usiloval při mši svaté, návštěvě v domově důchodců, výuce dětí i u sklenky vína. Jsem Bohu vděčná za to, že jsem ho mohla poznat.

Marie Otradovcová

Na otce Maříka vzpomínám ráda

Když pater Mařík přišel do Kutné Hory, byl už pán v letech. Jeho aktivita však překvapovala. Zajímal se o dění ve farnosti i v charitě. O staré lidi v rodinách. Při různých příležitostech jim nosil květiny. Někdy jsme jeho počínání úplně nerozuměli, připadal nám přísný ve svých názorech a příliš pevný se svými představami o fungování světa. Jeho hluboké lidství jsem poznala až v okamžiku, kde jsem u něj byla několikrát u svátosti smíření. Milosrdná slova vycházející z velkého smyslu pro spravedlnost nebyla jen tak nějakou planou útechou. Jeho moudré rady a osvobozující slova mne překvapila a provázejí mne dodnes.

Další vzpomínka se váže k době, kdy jsem se starala o svého těžce nemocného tatínka. Bylo léto, ostatní kněží měli jiné povinnosti, když se tatínkův stav zhoršil. Volala jsem tedy pateru Maříkovi, ochotně přišel a tatínkovi udělil svátost nemocných. Měla jsem tu čest být této události přímým účastníkem. Bylo až úsměvné, jak k sobě staří pánové měli blízko. Od vlastního udílení svátosti jim řeč občas odbíhala k prostému povídání. Vždycky jsem opatrně připomněla, proč jsme se sešli. Účinky takto udělené svátosti se brzy projeví. Tatínka brzy odvezli do nemocnice, kde prodělal zástavu srdce. Podařilo se ho vzkřísit a tatínek žil ještě dva roky, během kterých se vyřešila řada důležitých věcí, ale hlavně jsme s ním prožili krásné a neopakovatelné chvíle v rodině.

Velikou vděčnost cítím i za invenci, kterou pater Mařík vložil do zavedení bohoslužeb v domově důchodců. Byla to sice i souhra dobrých náhod, Domov Barbora byl v té době krátce po rekonstrukci, hledalo se využití prostoru bývalého vchodu. Po jednáních patera Maříka s osvícenou ředitelkou paní Marií Kleilovou zde byla vybudována kaple, ve které otec Mařík odsloužil celou řadu mší. Kaple je tam dodnes, jen škoda, že koronavirová krize bohoslužby přerušila. Doufám, že se je podaří časem obnovit.

Marie Macková

Odvaha k modlitbě

Od svého dětství jsem hokejový fanoušek, tuto svoji zálibu se mi podařilo přenést i na svého syna. Oba se zálibou sledujeme jak zápasy v televizi, tak i výsledky našich oblíbených týmů a samozřejmě o tom dokážeme spolu i vést debaty.

Proto nás velmi zasáhla zpráva ze 7. září 2011 o letecké havárii v ruské Jaroslavi, při které zahynul kompletně celý hokejový tým Lokomotivu Jaroslavl, včetně tří českých hokejových reprezentantů, Karla Rachůnka, Jana Marka, Josefa Vašíčka, a Slováka Pavola Demitra.

Během několika hodin po havárii se na kutnohorském Palackého náměstí vytvořilo pietní místo s fotkami, kde mohli hokejoví fanoušci zapálit svíčku a zavzpomínat, kdy nám kluci dělali radost na ledě. Když jsme tam tak stáli, šel okolo pater Mařík společně se svou sestrou a ptal se nás, co se zde koná. Pověděli jsme jim, co se stalo. Pater Mařík se obrátil k pietnímu místu a pronesl, že bychom se za ně pomodlili. Dav přihlížejících souhlasil, a tak náměstím zněla modlitba Otče náš a Zdrávas Maria i Odpočinutí věčné.

Pro nás to byl jeden ze silných zážitků s paterem Maříkem. Svoji odvahou vybídl těch třicet nebo čtyřicet lidí k modlitbě a nikdo neprotestoval, naopak souhlasili. Skoro každý rok v tento den se mi setkání vybaví.

Děkujeme, otče Maříku, za vaši odvalu a příklad nebát se vybědnout k modlitbě, když to vidíme jako velmi důležité.

Jan Čermák se synem Jakubem

Spolčo na Liberku

Píše se 25. srpen a školou povinní si užívají posledních dnů prázdnin. To platí i o našem spolču, které se rozhodlo část těchto dnů před návratem do lavic kvarty a kvinty strávit společně. A to v podhůří Orlických hor, vesničky Liberk na faře z větší části dřevěné.

S sebou jsme měli kola a v hlavě plán je využít. Ale jak to bývá, člověk míní, Pán Bůh mění. Nikoho jsem však nezaslechla, že by si na krásně podzimní počasí stěžoval. Ba naopak. Myslím, že jsme všichni prožili krásné dny plné společných her, obohacujících modliteb, mší svatých s originálním hudebním doprovodem, výborných jídel od nejrůznějších kuchařů, vtipných večerů, zajímavých výletů a ještě zajímavější debat. Kdo ví, možná bychom se na těch kolech ani nestihli takhle sblížit.

Zkrátka a dobře, jsem moc ráda, že jsem tu se svým spolčem mohla být a přijet domů obohacena v mnoha ohledech. ☺ Moc děkuji jednotlivě každému, kdo tu se mnou byl. Zvláště pak manželům Jiříkovým a otci Uhlíři, kteří za nás nesli odpovědnost a zároveň nám nechávali svobodu ve všem možném... ☺

Markéta Šustková

Setkání na Sioně

Den plný sluníčka s letními teplotami doprovázel v sobotu 11. září akci na podporu chlístovického kostela svatého Ondřeje a hradu Sion, které jsou spjaty s legendárním husitou Janem Roháčem z Dubé. Ačkoliv bylo vstupné dobrovolné a záleželo jen na návštěvnících, kolik věnují na rekonstrukci památek, vybralo se úctyhodných 45 tisíc korun. Akci navštívilo okolo 300 návštěvníků a každý z nich si odnesl malou vzpomínku.

Slavnost zahájila Květa Bačkorová ze spolku Sionský kostelík. Vzápětí ji vystřídala kapela *Melissa*, která téměř hodinu koncertovala. Zřejmě největší úspěch měla jejich píseň *Bailarina*. Informace o historii místa hradu Sion mohli zájemci načerpat během přednášky Bohuslava Ryšánka. Ta se konala v prostorách samotného Roháčova sídla. Následně byla pro dospělé připravena další dávka zajímavých historických informací v podobě přednášky Miroslava Houšky, která se zaměřila na zapomenuté historické události roku 1421. Poslední přednáška, o dějinách a zajímavostech kostelíka svatého Ondřeje, se konala v jeho jinak nepřístupných prostorách. Kromě historických dat a zajímavostí si mohli účastníci poslechnout hru na klavír Milana Slabého a zpěv Kateřiny Strnadové, kteří přednášku doplnili. Část bohatého odpoledního programu byla věnována soutěžím, atrakcím a aktivitám pro děti v rámci jejich dětského dne.

Ti, kteří dorazili na akci později, si mohli projít kostelík svatého Ondřeje, který je jinak veřejnosti nepřístupný. Sobotní akci zakončil koncert kapely *Jednota Kolín*.

Celá akce, kterou pořádal spolek Sionský kostelík za spolupráce s obcí Chlístovice, místních organizací a dobrovolníků byla perfektně připravená a všichni návštěvníci si přišli na své.

Lukáš Strnad

Pouť za papežem Františkem do Šaštína

Jednu neděli při polední modlitbě Anděl Páně oznámil papež František, že v září navštíví Slovensko. Hned v tu chvíli mě blesklo hlavou, že bych na setkání s ním jel, když to půjde.

Září se blížilo a já čekal na výzvu. A ona přišla. Neváhal jsem ani minutu a přihlásil se na pouť z Kutné Hory. Asi po týdně jsem dostal informaci, kolik se přihlásilo lidí (žádná sláva, ale méně je někdy více), řešili jsme, jaký způsob dopravy zvolit. Vzhledem k potřebě přivést ze Slovenska pár věcí našemu bohoslovcovi Michalo- ►

vi byl jako dopravní prostředek vybrán farní vůz. Počet pasažérů se nakonec ustálil na šesti, což zaručovalo dokonalé cestovní pohodlí.

Já jsem se v den pouti s chutí chopil volantů; po třetí ráno jsme vyjeli směrem Havlíčkův Brod, D1 a D2. Cesta ubíhala lépe, než jsme čekali, a tak jsme mohli udělat pauzu na protáhnutí těl a něco dobrého pojmít. Pak už nás čekala cesta po okreskách do Šaštína, kde provoz houstl příjíždějícími poutníky. Po zaparkování jsme se vydali asi půldruhého kilometru pěšky ke vstupnímu stanovišti, kde pořadatelé kontrolovali vstupenky, občanky, obsahy zavazadel i naše poloprázdné kapsy. Bez problémů jsme všichni prošli a pokračovali do sektorů. Zakotvili jsme v sektoru C 23, tak abychom viděli na oltář i obrazovku. Na zem jsme rozprostřeli igelit s dekou a poutníci nabírali síly (někteří i vleže) na příjezd papeže i klidné prožití bohoslužby. Zanedlouho už bylo na obrazovce vidět papamobil příjíždějící od baziliky Sedmi-bolestné Panny Marie na místo konání mše svaté. Papež projížděl mezi sektory, jak to má v oblibě. Po nějakém čase kolona doprovázená ochrankou dorazila i k našemu sektoru a my vyšli s vlaječkami pozdravit projíždějícího papeže. Potom už začala mše, při které František zmínil, že máme zůstat na cestě jako Panna Maria, která putovala před narozením, po narození i ukřižování Ježíše Krista. Nejvíce se mě do-tklo, když papež předával zlatou růži k soše Panny Marie Sedmi-bolestné na památ-ku své návštěvy. Čas určený na mši vypršel, tak jsme se s papežem rozloučili potles-kem a po otevření sektorů vyšli k autu. Po cestě jsme zažili několik milých setkání.

Následoval pozdní oběd u Michalových rodičů a zpáteční jízda přes vinařskou oblast Dolní Bojanovice až domů do Kutné Hory. Děkuji všem poutníkům naší far-nosti za příjemnou a milou společnost a svému biřmovacímu patronu svatému Kryštofovi za ochranu a pomoc při řízení.

Jiří Trunec

Noční modlitby

Nemůžu spát. Do svítání je ještě daleko. Ty jsi tu pro mě ale stále, i teď tě můžu oslovit, aniž by ses zlobil, že tě ruším. Smím ti prozradit, o čem přemýšlím, vyslechněš moje díky a prosby. Prosím tě za své blízké, ale i za ty, kteří tvou pomoc teď prá-vě akutně potřebují. A třeba ani neznají tvé jméno, nevědí, že se na tebe mohou ob-rátit, že nejúčinnější ze všeho je tvoje čistá láska. A tak využívám ten čas, který v noci probdím, a snažím se do svých modliteb zahrnout úplně všechny. Pro každé-ho z nás platí, že bez tebe nemůžeme nic. Myslím si ale, že spojení s tebou můžeme zvládnout mnoho dobrého. Nauč nás modlit se tak, aby naše modlitby mohly být vyslyšeny a abychom našimi prosbami za lidi nablízku i v dále pomáhali vytvářet lepší svět.

Jana Zelenková

ROZHOVOR S MICHALEM ŠRAMKEM

Michal Šramko je nově bohoslov-cem královéhradecké diecéze. Pochází ze Slovenska, z vesnice Studienka nedaleko za českými hranicemi. Teologii studuje v Bratislavě, v letošním akade-mickém roce studium dokončuje a chystá se na státnice, zároveň bude tuto dobu trávit ve farnosti v Kutné Hoře, kde se zapojí do různých pastoračních aktivit. ►

Michale, jaká byla tvoje cesta k víře, potažmo k rozhodnutí pro kněžství? Jakou roli v ní sehrála tvá rodina či místo, odkud pocházíš?

Uf, to by bylo asi na román. ☺ Shrnout vše do několika vět je nemožné, ale v krátkosti bych odpověděl asi tak, že od dětství mě tato myšlenka pronásledovala a fascinovala. První příklad věrnosti Kristu a Církvi jsem viděl, když mi bylo šest, u pana faráře Augustína Škody, který v naší farnosti působil třicet let. Byl to právě on, u koho jsem začal ministrvat, učil nás náboženství. Vždy chodil v klerice a klobouku, a to mě fascinovalo. Samozřejmě, byl jsem dítě, takže o zrodu povolání se ještě nedá mluvit.

Jak plynul čas, začal jsem hrát v našem kostele na varhany, později i v jiných kostelích vikariátu. A tam jsem až ve svých čtyřiaadvaceti letech začal uvažovat nad kněžským povoláním.

Pocházím z rodiny, která nepraktikuje víru, takže tam jsem zázemí nedostal. Vždy to byl příklad kněze, a za to jsem Pánu Bohu vděčný: že mi vždy poslal do cesty dobré kněze, kteří hluboce ovlivnili mé rozhodnutí jít také touto cestou.

Dokončuješ teologická studia, na co se v jejich rámci zaměřuješ? O čem bude tvoje diplomová práce?

V životě každého člověka sehrává důležitou úlohu vzdělání, aby postupoval v tom, co ho naplňuje a co chce dělat. Musím se přiznat, že nejsem studijní typ, přestože už studuji na druhé vysoké škole. Teologie je však nesmírně důležitá pro povolání kněze. Proto se z velké části při studiu zabývám Písmem svatým, filozofií, dogmatikou a morální teologií. Pochopitelně jsou i jiné důležité předměty, jako je liturgika, spirituální teologie a další obory.

Jelikož jsem v posledním ročníku, čekají mě státnice a obhajoba diplomové práce. Už sedm let se věnuji výrobě mešních rouch a jiných liturgických parament, tak jsem si vybral téma právě z tohoto odvětví. V diplomové práci se budu věnovat historickému vývoji mešního roucha od raného křesťanství až po současnost, s ohledem na tvorbu slovenských autorů.

Již za sebou máš zkušenost z jedné české farnosti, byl jsi na roční praxi v Šumicích na Slovácku. Jak se ti žije v takovém pohybu mezi českým a slovenským prostředím? Vnímáš citelně nějaké rozdíly mezi českou a slovenskou církví?

Ano, byl jsem už v roce 2018/2019 v rámci pastoračního ročníku v krásné moravské obci Šumice, na kterou vzpomínám vždy s úsměvem a dodnes tam navštěvuji své přátele, kterých je mnoho. Morava je všeobecně religiózní, což se taky odráží v počtu věřících v kostele. Teď to právě porovnávám se situací zde v Kutné Hoře. Ale to není podstatné. Setkal jsem se tam i tady s lidmi, kteří jsou laskaví. A je nepodstatné, či je to Morava nebo Čechy.

Kdybych měl porovnat Česko se Slovenskem, tak mentalita lidí je určitě jiná, ale nemyslím to ve zlém. Netroufnu si říct, v čem to je. Srdeční lidé jsou všude, a to je důležité. Máme hledat společnou řeč a rozvíjet přátelství. Když mám porovnat církve, tak zase musím říct, že to je o lidech. Koneckonců, církve je založená Kristem, aby shromáždila lidi.

Papež František se hezky vyjádřil při setkání s biskupy a kněžími na Slovensku, aby se nebáli riskovat a nelpěli příliš na zákonech a pravidlech, které nás často svazují.

Od útlého dětství ses věnoval hudbě, dokonce jsi vystudoval ▶

hudební akademii. Co pro tebe hudba znamená? A uslyšíme tě někdy hrát na nějaký nástroj?

Již ve čtyřech letech jsem začal hrát na flétnu. Vzor jsem měl ve svém dědovi, který hrával na saxofon a klarinet. Hrával s kapelou na svatbách a různých oslavách. Pak jsem začal hrát na trubku, která mě fascinovala. Poslouchal jsem staré desky Moravanky, kterou považují za královnu dechových hudeb. A to právem, protože je. ☺ Dodnes poslouchám Moravanku. A právě z lidové hudby a folkloru vychází vše ostatní.

Vystudoval jsem konzervatoř v Bratislavě a Vysokou školu múzických umění v Bratislavě v oboru hra na trubku. Hrával jsem na Moravě v dechové hudbě *Legrúti*, se kterou jsme doprovázeli hody, různé zábavy a plesy. Pak působím v country kapele *Malackí fešáci*, hrajeme české country. To je taky moje srdeční záležitost. Pochopitelně, vzhledem k vzdálenosti a jiným povinnostem už moc nehraju, ale vždy se k hudbě rád vracím.

Protože jsem také varhaník, čas od času mě farníci uslyší hrát na mši, když budu zastupovat někoho ze zdejších varhaníků. A co já vím... možná vám zahraju i na trubku. ☺

Už jsi zmínil, že se věnuješ vyšívání ornátů. Co taková práce obnáší? Co tě na ní baví, co pro tebe znamená? Kde čerpáš inspiraci?

Ano. Je to taky moje doména. Moc mě baví tvorba mešních rouch a jiných částí parament. Je to náročná a zdoluhavá práce, zvláště při výběru materiálů, které používám. Sehnat kvalitní látku na roucho je vždy problém, i při dnešním velkém výběru. Náročná je zejména výroba ozdobných částí, tedy vyšívání; samozřejmě k tomu používám vyšívací stroj, ale vymyslet celou koncepci roucha, aby bylo vkusné, dá zabrat. A hodně věcí se musí vyrobit ručně.

Baví mě, že pracuju s nádherným

materiálem, který později bude sloužit té nejkrásnější a nejposvátnější události – mši svaté. Když si pomyslíte, že vaše roucha nebo oltářní plachty se používají na nejruznějších místech po celém Slovensku i v Česku, tak to moc potěší. A inspirace? Hodně záleží na kreativité a vkusu. V tomto ohledu jsem konzervativní a rád tvořím klasické vzory. Na „modernosti“ moc nejsem.

V kutnohorské farnosti budeš téměř rok. Co je zde tvým úkolem? Čemu se budeš věnovat či už věnuješ? Jaká máš očekávání, na co se těšíš? Máš nějaké obavy?

Především musím poděkovat otci biskupovi Janovi, že mě přijal do diecéze, a také panu faráři Janovi, který se mě ujal. Ve farnosti v prvním řadě musím dokončit studia a kromě toho se budu věnovat výuce náboženství, návštěvě nemocných, zapojím se do různých pastoračních aktivit a společností.

Já jsem se naučil jedné věci: nemít žádné představy ani očekávání. Brát život tak, jak jde, a děkovat za všechno, co přijde. Všechno, co budu dělat, mě v něčem posune, poučí a naučí. Hlavní, na co se tu těším, jsou mezilidské vztahy. I když mi to trochu někdy trvá seznámení a začlenění do kolektivu, věřím, že časem to bude dobré. No a obavy? To víš, že mám. Ty máme všichni. Ale to neřeknu. ☺

Kam se bude ubírat tvoje cesta pro skončení studií a působení v Kutné Hoře?

To kdybych věděl. Myslím, že po skončení působení v této farnosti se mnou má otec biskup plán, ale ten zná jen on sám. ☺

-red-

KALENDÁŘ AKCÍ

Út	05. 10.	Mše svatá pro děti (16:00 – klášterní kostel)
St	06. 10.	Setkání maminek s dětmi (9:00 – arciděkanství)
St	06. 10.	Modlitba za CMŠ (20:30 – mateřská škola)
Čt	07. 10.	Náboženství pro dospělé (19:15 – IC Sedlec)
Pá	08. 10.	Společenství dětí od 11 do 14 let (19:00 – arciděkanství)
Pá	08. – 09. 10.	Volby do Poslanecké sněmovny
So	09. 10.	Schůzky Slunečního kmene a družiny Concordia (9:00 – Sedlec)
So	09. 10.	Společenství starší mládeže (19:00 – arciděkanství)
So	09. 10.	Večer chval (19:00 – Křesetice)
Ne	10. 10.	Posvícení v chrámu sv. Barbory (9:00)
Ne	10. 10.	Sbírka na Zvony pro Barboru
Ne	10. 10.	Posvícení v Paběnicích (10:45)
Ne	10. 10.	Kartička na četbu Nového zákona
Čt	14. 10.	Přednáška o rekonstrukci kostnice (18:00 – sedlecká kostnice)
Pá	15. 10.	Adorace za víru a lásku v rodinách (od 21:00 do 22:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	17. 10.	Posvícení v kostele sv. Jakuba (9:00)
Ne	17. 10.	Sbírka na Papežská misijní díla
Ne	17. 10.	Zahájení diecézní části celosvětové biskupské synody o synodalitě v církvi (15:00 – katedrála v Hradci Králové)
St	20. 10.	Setkání maminek s dětmi (9:00 – arciděkanství)
St	20. 10.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
Čt	21. 10.	Náboženství pro dospělé (19:15 – IC Sedlec)
Pá	22. 10.	Společenství dětí od 11 do 14 let (19:00 – arciděkanství)
So	23. 10.	Schůzky Slunečního kmene a družiny Concordia (9:00 – Sedlec)
So	23. 10.	Mše za mír v podání spojených sborů (18:30 – Sedlec)
So	23. 10.	Společenství starší mládeže (19:00 – arciděkanství)
Ne	24. 10.	Posvícení v Bahně (15:00)
Ne	31. 10.	Konec letního času (03:00 ►02:00)
Ne	31. 10.	Posvícení v Sedlci (odchod v 8:30 od lípy u arciděkanství)
Ne	31. 10.	Slavnostní zahájení obnovy kostela v Gruntě (15:00)